

Tämän maan luokkataistelun historia osoittaa, että ne draamat, joissa työläisten veri on vuotanut, ovat käyty poliittisten järjestöjen ulkopuolella. Sama on myöskin nähtävissä viime vuosien ajalta. Luokkataistelun uhrin eivät ole poliittisten järjestöjen jäseniä. Taistelut ovat käyty tuotantolaitoksissa ja siellä ilmenevästä riistosta.

Juuri näinä päivinä ovat työläiset taistelleet idässä sekä lännessä, mutta "puoluejärjestöillä" ei ole pienintäkään yhteyttä niihin. Ne ovat arvottomia ja taistelumahdollisuuksien ulkopuolella. Niillä ei ole merkitystä edes agitatsioonijärjestöinä, koska niiden energia kuluu toisiaan ja erikoisesti I. W. W:tä vastaan taistellessaan.

Tulevat taistelut ovat entistä syvällisempiä ja katkerampia. Niissä tulee kysymykseen taistelukykyinen järjestö, joka on kyllin kumouksellinen ja rohkea kehittämään välilliset vaatimukset koko yhteisunta elämää järkyttäväksi. Tällainen järjestö, joka on olosuhteiden mukainen ja aina valmis taisteluun, ei synny päivässä, vaan varttuu vuosien aikana taistelun kokemuksissa. Näin on I. W. W. kehittänyt rohkeutensa ja sen kykyisyytensä, mikä siinä tänä päivänä ilmenee. Se ei ole masentunut, ei murtunut, ei luopunut hyökkäyk-

sistään vaikka sen katkera ja voimakas vihollinen apulaisineen käy sitä vastaan julmaa sotaa. Tulevien taisteluiden johto jää pakosta tämän järjestön jäsenten käsiin. Ei ole toista järjestöä, jonka voit asettaa sen sijalle. Siksi sen kasvattaminen ja kehittäminen on varustautumisessakin tärkeämpää ja merkitsevämpää työtä tänä päivänä.

Työläistoveri, sinä et voi paeta luokkataistelua. Tosiperäinen tietoisuus siitä on voimaa ja valtaa. Oletko sinä niiden kasvattaja? Haluatko päästä selville järjestösuhteista? Haluatko olla uskomisen sijasta itse suhteiden tutkija, vai haluatko olla kehityksen jarru, työväenluokan vihollinen. Valinta on tehtävä, — se tulee pakolliseksi. Onko sinulla mitään syytä kieltäytyä sitä tekemästä tänään? Et suinkaan pelkää tietoisuuttasi, joka koituu sinun ja koko työväenluokan hyväksi.

Palkkatyöläisten järjestön, I. W. W:n ovat avoimena ainoastaan työläisille, siis sinullekin. Jos järjestön ominaisuudet ovat sinulle epäselviä, niin tutki sen kirjallisuutta ja lehtiä, vaadi sen jäseniä ja delikeittejä selittämään sitä. Tällä tutkimusten tiellä selvenevät sinulle luokkataistelun peruskysymykset.

K:tti No. 199297.

YHTEISKUNNALLINEN TUOTANTO JA YKSITYIS OMISTUSOIKEUS

TYÖASEET ovat aina olleet inhimillisen tuotannon välikappaleet. Keksimällä työkalun ihminen alkujaan erosi muista eläimistä. Työvälineiden avulla ihminen on alistanut luonnon voimat palvelukseensa ja niin kohonnut luonnon herraksi. Muinais-ihmisestä emme voisi tietää mitään todellista, jollemme olisi löytäneet hänen työkalujansa. Niitä tutkimalla voimme sangen tarkalleen määritellä tuotteiden laadun, paljouden ja kullakin ajalla vallinneen henkisen elämän tason. Yhteiskunta ilmiöitä tutkiessamme tuotannon pohjalta satumme aina kaikkein lähimmäksi oikeata.

Tässä tahdomme lyhyesti tutustua tuotannossa tapahtuneisiin muutoksiin, joista suoranaisena seurauksena on ollut muutokset omistus suhteissa.

Ryhmäyhteinen omistus tuotteisiin.

Sukokommunistisella asteella olivat ihmiset laumoissa. He metsästivät ja kalastivat ryhmissä. Sen aikuisilla aseilla ei yksilönä voinut kaataa suurta metsän eläintä ja puolustautua petojen hyökkäyksiä vastaan. Se oli ryhmän tuotantoa ja luonnollisesti ryhmä omisti työnsä tulokset ryhmänä. Sen ajan tuotantovälineet eivät edellyttäneet muunlaista tuotantomuotoa.

Yksilöllinen tuotanto synnyttää yksilöllisen omistuksen.

Siirrymme uuteen kehittyneempään tuotanto muotoon. Tuotannon välineet ovat aikakausten kuluessa parantuneet siinä määrin, että yksilökin voi niillä tuottaa — ottaa elämän tarpeita irti luonnosta. Maanviljelyksen tultua ihmisen pääelinkeinoksi. Hän asettuu asumaan paikallaan ja perkaamaan maata. Näin perkaamansa maan hän omistaa ja haluaa siitä hyötyä. Samoin myös käsityöläinen kun hän valmistaa tuotteen pitää hän sen omanaan, työnsä tuloksena. Näin syntyi pohja yksityisomistukselle. Yksityisomistusoikeus oli tuotannon kanssa sopusoinnussa, se takasi kullekin tuottajalle työnsä tulokset. Se vastasi sen ajan tuotannon kehitystä.

Työkalut kehittyvät koneiksi. Yksilöllinen tuotanto häviää.

Työvälineiden kehitys ei pysähtynyt tähän, vaan meni se eteen päin huimaa vauhtia. Keksittiin höyrykone, joka poisti kaikki esteet koneen käytäntöön ottamisen tieltä. Tuotannon menetelmät muuttuvat; työn jako sovitetaan käytäntöön, joka tekee vaikeasti opittavan ammatti taidon tarpeettomaksi. Työ on yksinkertaista osakäsittelyä. Kukaan ei nyt valmistaa tuotetta alusta loppuun asti. Kukaan ei pysty sanomaan nyt, että tuote on minun työni tulos. Kone on tehnyt vallankumouksen tuotannossa. Se on erottanut työläisen tuotantovälineistään ja teh-

nyt hänestä koneen apulaisen — palkkaorjan. Se on hävittänyt yksityisen tuotannon ja yksityisen omaisuuden. Marx sanoo tästä Kommunisisessa Manifestissaan: "Meitä kommunisteja on syytetty siitä, että haluamme poistaa persoonallisen, ihmisen oman työn hedelmän, ansaitun omaisuuden oikeuden, jonka omaisuuden on päätetty olevan kaiken persoonallisen vapauden, toimeliaisuuden ja itsenäisyyden perustyytä."

"Kovalla työllä voitettu, itse hankittu, itse ansaittu omaisuus! Tarkoitetaanko pikku käsityöläisen ja pikku maanviljelijän omaisuutta, omaisuusmuotoa, joka oli olemassa ennen kapitalistista muotoa? Sitä ei tarvitse poistaa, teollisuuden kehitys on sen jo suureksi osaksi hävittänyt ja joka päivä yhä sitä hävittää."

Tässä puhuessamme yksityisomaisuudesta tarkoitamme sillä yksilön oman työn tuotteita. Mutta puhuessamme kapitalismista (pääomasta) ymmärrämme sillä yhteiskunnalta ryöstettyä maksamatonta työtä ja anastettuja luonnon rikkauksia.

Kone yhteiskunnallistuttaa tuotannon.

Koneteollisuus on yhteiskunnallista luonteeltaan. Tuotannon välikappaleet ovat tulleet niin suuriksi, että yksilön on niillä mahdoton mitään tuottaa. Esim. valtameri laivat ovat välineitä, joita yksilö ei voi panna liikkeelle, mutta yhteiskunnallisessa tuotannossa niiden etevämyys on korvaamaton. Vain kone keskittää tuotanto voimat suuriin tehtaisiin ja kaupunkoihin. Pääomat keskittyvät. Suuria tuotanto laitoksia ei voi yksilö omistaa, on välttämätöntä perustaa osakeyhtiöitä ja trusteja, yhä suurempaa keskittymistä. Pien tuotannolliset piirteet häviävät. Ihmiset tulevat toisistaan riippuvaisiksi. Kukaan ei pysty itse tuottamaan kaikkia elämän tarpeitansa. Mikään tehdas eli teollisuus ei voi olla toisestaan riippumaton, sen on saatava joko raaka-aineita eli koneita tahi koneen osia toisista tehtaista ja teollisuuksista. Nykyinen kapitalistinen omistusoikeus on ristiriidassa tuotannon kanssa. Se ei vastaa tämänpäiväistä tuotannon kehitystä. Koska tuotanto on kehittynyt joukkotuotannoksi, niin miksi emme joukkona omistaisi työmme tuloksia? Marx tästä sanoo seuraavaan tapaan: "Kauhua teissä herättää tarkoituksemme poistaa yksityis omaisuus. Mutta olemassa olevassa yhteiskunnassa on yksityisomaisuus jo riistetty yhdeksältä kymmenesosalta väestöstä; sen oleminen harvojen käsissä on yksinomaan seurauksena siitä, ettei sitä ole näiden yhdeksän kymmenesosan käsissä. Meitä syytetään siis siitä, että tarkoitamme sellaisen omistusmuodon poistamista, jonka olemassa olon välttämättömänä ehtona on se, ettei yhteiskunnan äärettömällä enemmistöllä ole mitään omaisuutta."

"Kapitalistina oleminen ei merkitse ainoastaan puhtaasti persoonallista, vaan yhteiskunnallista asemaa tuotannossa. Kapitali yhteistä tuotetta, ja vain monien jäsenten yhteisen toiminnan kautta, taikka

viime huipussa vain kaikkien yhteiskunnan jäsenten yhteisen toiminnan kautta se voidaan panna liikkeeseen.

"Kapitali ei siis ole personallinen, vaan yhteiskunnallinen voima. Kun siis kapitali muutetaan yhteiseksi omaisuudeksi, kaikkien yhteiskunnan jäsenten omaisuudeksi, ei sen kautta persoonallinen omaisuus muutu yhteiskunnalliseksi omaisuudeksi. Omaisuuden yhteiskunnallinen luonne vain muuttuu. Se menettää luokka luonteensa." Ristiriita ilmenee siinä että koko yhteiskunnalliset voimat ottavat osaa tuotantoon ja silti yksilöt omistavat tuotanto välineet ja tuotteet, joista ihmiskunnan elämä riippuu. Tilanne tällaisenaan ei voi kauvan jatkua. Kone teknikan kehitys hävittää lopunkin yksilöllisen tuotannon. Se tekee miljoonat pien tuottajat omistamattomiksi. Meidän työläisten on tehtävä nämät asiat itsellemme selviksi ja järjestettävä tuotannolliset voimamme tulevaa tilannetta vastaan ottamaan.

A. K—la.

JAAPPANIN KOHTALO

Syyskuun ensimmäinen päivä Jaappani kärsi hirvittävän tuhon. Se on synnyttänyt sekä kauhua että myötätuntoa ulkomailla Jaappaniin nähden. Yksi ilmeisyys on, joka on silmään pistävä. Ei missään julkisissa sanomalehdissä enää sanota, että se olisi ollut "Jumalan sormen viittauksesta". Onko Jumala siis jo jäänyt unohduksiin, vaikka tapaus on näin suuremmoinen luonnon voimien ryntäys?

Jättääksemme tämän kysymyksen sivuasiaksi, toisena tulee ja tuli heti ensimmäiseksi kysymykseen Jaappanin maailman valta. Kysymys tehtiin heti maanjäristyksen jälkeen, kuinka monta vuotta saattaa ottaa ennenkuin Jaappani kykenee saavuttamaan uudelleen asemansa kaukaisen Idän valtana. Tässä laskelmat ovat monenlaiset.

Samalla kertaa kuin muut suurvallat julistavat myötätuntoaan Jaappanin kohtalolle, eivät he jätä mitään mahdollista tekemättä voidakseen päästä osalliseksi Korean ja Kiinan riistämisestä nykyisen Jaappanin kustannuksella. Toiset taaskin väittävät että yhden sukupolven ajalla Jaappani on kyennyt saavuttamaan entisen mahtavuutensa. Sitä on vaikea sanoa, mikä on yhden sukupolven jälkeen nykyisten toisten suurvaltojen asema. Näin siis tällä tapauksella on yhdessä suhteessa suorastaan maantieteellinen vaikutus Jaappaniin itseensä nähden. Yokohamasta tuskin enää koskaan tulee satamakaupunkia Jaappanille, minä se ennen oli. Yhteiskunnallisesti myöskin jää kysymyksenalaiseksi, mitä muutoksia tällainen yhtäkkinen tapaus saattaa vaikuttaa maailman suurvaltojen kesken yhteiskunnallisessa mielessä.

LIITY JÄSENEKSI I. W. W:N TEOLLISUUS
UNIOON!